

Ikt. sz.: EUB/92-1/2013.

EUB-33/2011. sz. ülés
(EUB-122/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2013. november 11-én, hétfőn, 11 óra 39 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirendi pont elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye varsói konferencián képviselendő magyar és európai uniós álláspontról</i>	5
<i>Horváth Attila Imre expozéja</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	8
<i>Horváth Attila Imre reagálása</i>	10

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye varsói konferenciáján képviselendő magyar és európai uniós álláspontról

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Máttyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Dr. Braun Márton (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Káli Sándor (MSZP)

Dr. Szanyi Tibor (MSZP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Mile Lajos (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Bebes István (Fidesz) Dr. Szalay Péternek (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz) Ivanics Ferencnek (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz)

Sáringer-Kenyeres Tamás (KDNP) Firtl Máttyásnak (KDNP)

Dr. Braun Márton (Fidesz) megérkezéséig dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Meghívottak

Horváth Attila Imre nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár

Dr. Hanzséros Andrea főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Domokos Péter főosztályvezető-helyettes (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 39 perc)

Elnöki bevezető, a napirendi pont elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm a meghívott szakértőket, a sajtó igen tisztelt képviselőit.

Az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízást jelentek be: Firtl Mátyás alelnök úr képviseli Sáringer-Kenyeres Tamást, Szalay Péter képviselő úr Bebes Istvánt, Ékes József Nógrádi Zoltánt, Ivanics Ferenc Gyopáros Alpárt és Hörcsik Richárd pedig Braun Márton.

A mai napra egy napirendi pontot tűztünk ki, amit írásban képviselőtársaim megkaptak: tájékoztató az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye varsói konferencián képviselendő magyar és európai uniós álláspontról.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek ezzel kapcsolatban kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor szavazásra teszem fel.

Ki az, aki egyetért a napirendi pont megtárgyalásával? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta.

Tájékoztató az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye varsói konferencián képviselendő magyar és európai uniós álláspontról

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához. Köszöntöm Horváth Attila Imre államtitkár urat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól és kedves munkatársait. Tehát a napirendi pontunk: tájékoztató az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye varsói konferencián képviselendő magyar és európai uniós álláspontról.

Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága az éghajlatváltozás kérdéskörével a korábbi években is rendszeresen foglalkozott, akár az ENSZ keretében folyó tárgyalások, akár az Európai Unió belső tehermegosztása tekintetében.

Varsóban éppen ma kezdődik a 19. ENSZ éghajlat-változási keretegyezmény részes felek konferenciája. Ha jól tudom, akkor az Európai Unió álláspontja pedig a 2013. október 14-ei Környezetvédelmi Tanács ülésén alakult ki. A háttéranyagokat képviselőtársaim a múlt héten megkapták.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, hogy röviden tartsa meg expozéját, és utána - bizottságunk gyakorlatának megfelelően - megadom a szót képviselőtársaimnak, kérdésekre, kommentárokra lesz majd alkalom, utána pedig visszaadom a szót az államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Horváth Attila Imre expozéja

HORVÁTH ATTILA IMRE nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt bemutassam Hanzséros Andrea fősztályvezető asszonyt és Domokos Péter fősztályvezető-helyettes urat, akik a mai napon fogják segíteni az én munkámat.

Az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményében részes felek konferenciájának ülészaka - mint ahogy az el is hangzott - 19. alkalommal kerül a mai naptól megrendezésre, a kiotói jegyzőkönyvben részes felek találkozási ülészaka pedig a mai napon 9. alkalommal - MOP 9. néven - kerül ugyancsak megrendezésre. A rendezvény november 22-ig fog tartani Lengyelországban, Varsóban. Megköszönve meghívásukat, szeretnék átfogó képet adni az előttünk álló nemzetközi kihívásokról és feladatokról.

A konferencia elsődleges célja a tervek szerint 2015-ben induló és 2020-tól hatályos globális éghajlatvédelmi megállapodás előkészítése. A lengyel COP-elnökség a hangsúlyt a jogi forma meghatározására helyezi, hogy a részes felek minél hamarabb és megfelelő jogi keretek között kezdhessék el az új megállapodásban később teendő kibocsátáscsökkentési vállalásaik előkészítését.

Magyarország egy olyan egyezményt támogat, amely átfogó, jogilag kötelező célkitűzéseket tartalmaz minden részes fél számára. A rendszernek kellően rugalmasnak kell lennie, és minden részes fél fejlődését kell szolgálnia. Ennek kialakításához kiterjedt párbeszédre van szükség, ezért messzemenően támogatjuk a lengyel COP-elnökség azon törekvéseit, hogy az eddigieknél jobban vonjuk be az üzleti élet, a civil társadalom és a különböző szintű kormányzatok képviselőit is a párbeszédbe.

Tisztelt Bizottság! A varsói konferenciát hosszas és alapos felkészülés előzte meg. 2013. október 2-4. került sor a konferenciát előkészítő, magas szintű nemzetközi találkozóra, az úgynevezett Pre-COP-ra. A helyszíne ugyancsak Varsó volt, és ott Hizó Ferenc helyettes államtitkár úr képviselte Magyarországot és vezette a delegációt. A találkozón sikerült elmélyíteni a párbeszédet az üzleti élet képviselőivel, valamint közelíteni a nemzetközi álláspontokat a legfontosabb témákban, amelyek: az új megállapodás lehetséges jogi formái, az új megállapodás lehetséges tartalmi elemei, a kötelezettségvállalás céljainak megtételére alkalmas időpont és célok felülvizsgálata 2014-ben, hogy azok a klímaváltozásban gyakran emlegetett 2 Celsius-fok átlaghőmérséklet-emelkedést sikeresen megakadályozhassák.

Október 11-én V4+4 informális klímapolitikai miniszteri találkozóra került sor Budapesten, amelyen részt vett Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Bulgária és Románia, valamint megfigyelőként Litvánia. A találkozó célja a Környezetvédelmi Tanács október 14-ei ülésére való felkészülés volt, ahol EU-tanácsi következtetésekből rögzítettek közös álláspontot a varsói konferencia főbb témáival kapcsolatban. A régiós országok közös nyilatkozatban rögzítették álláspontjukat, amit a magyar V4-elnökség a találkozót követően megküldött a tagállamok és az Európai Bizottság részére is.

Tisztelt Bizottság! Most pedig szeretném megismertetni a magyar érdekek szempontjából legfontosabb témákat. Az október 14-ei Környezetvédelmi Tanácson elfogadott következtetések legfontosabb kérdése a 2020 előtti kibocsátáscsökkentési ambíciószint felülvizsgálata, valamint az új globális megállapodásban rögzítendő, 2020 utáni célok meghatározása volt. Az ambíciószint felülvizsgálatát a kiotói jegyzőkönyv 2012-es dohai módosítása írja elő, és azért van rá szükség, mert az ENSZ környezetvédelmi programjának tanulmánya, az UNEP Emissions Gap Report szerint az egyezmény a jelenlegi kibocsátáscsökkentési görbével várhatóan nem fogja tudni teljesíteni azt a hosszú távú célt, hogy a globális hőmérséklet-emelkedést a már említett 2 Celsius-fok alatt tartsa.

A környezeti integritás megóvása érdekében hazánk továbbra is támogatja az üvegházhatású gázok kibocsátásának ambiciózus csökkentését, ugyanakkor a kötelezettségvállalást feltételekhez kötjük. A kiotói jegyzőkönyv 2008 és 2012 között tartó első kötelezettségvállalási időszakában a nagy kibocsátóknak számító fejlett országok közül egyedül az Európai Unió tett ambiciózus vállalást, ami ráadásul a 2013 és 2020 közötti második kötelezettségvállalási időszakra is átöröklődött. Ennek következtében az EU hosszú ideje egyedül viszi a vállán a nemzetközi közösség terheit, ami jelentős versenyhátrányt okozott és aránytalanul növelte az energiaárakat; sajnos ez várhatóan 2020-ig, a jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakának végéig így is marad. Ezt a helyzetet a 2020 utáni időszakban mindenképpen el kell kerülnünk.

Magyarország - más kevésbé fejlett tagállamokhoz hasonlóan - kénytelen volt az EU által vállalt terhekből aránytalanul nagy részt vállalni. Egyrészt EU-s átlagban Magyarországon az egyik legmagasabbak az energiaárak, amelyeket a kormány a jelenlegi rezsicsökkentő intézkedéseivel igyekszik korrigálni, másrészt az EU-s, átlagban

elmaradottnak számító iparunk és ezen belül is főleg az energiaintenzív iparágaink komolyan megszenvedik az alacsony kibocsátású gazdálkodásra történő átállást.

Azt is tudnunk kell, hogy az EU a 2020-as közös 20 százalékos kibocsátáscsökkentési vállalását csak a mi erőfeszítéseink révén tudja teljesíteni. Hazánk jelenleg 43 százalékos kibocsátáscsökkentési szintjével - mínusz 43 százalékos kibocsátáscsökkentésről beszélek - messze túlteljesítette a saját vállalásait, aminek gyümölcsét viszont a hazánknál jóval fejlettebb, ugyanakkor a kibocsátáscsökkentés területén jóval rosszabbul teljesítő tagállamok aratják le minden különösebb kompenzáció nélkül. Hazánk mindent meg fog tenni, hogy az EU 2030-as klíma- és energiapolitikai keretprogramjának tárgyalásakor az egyensúlyt helyrebillentsük.

Következésképpen határozott álláspontunk az, hogy a kibocsátáscsökkentés csak globális összefogás révén lehet eredményes, éppen ezért nem támogatjuk, hogy az EU egyoldalú lépéseket tegyen. Ez érvényes mind a 2020 előtti célok felülvizsgálatára, mind pedig a 2015-ös, a globális éghajlatvédelmi megállapodásban rögzítendő 2020 utáni célokra. A 2020 előtti kibocsátáscsökkentés csak akkor lehet sikeres, ha más fejlett országok és nagy kibocsátók is az EU 20 százalékhöz hasonló ambiciózus vállalásokat tesznek, az új globális megállapodás pedig csak akkor lehet sikeres, ha átfogó és minden részes fél számára jogilag kötelező ambiciózus célkitűzéseket tartalmaz.

A fejlett országoktól azt várjuk, hogy az EU-éval összemérhető vállalásokat tegyenek, a fejlődő országoktól pedig azt várjuk, hogy vállaljanak kötelezettséget közös, de megkülönböztetett felelősségeiknek és adott lehetőségeiknek, illetve társadalmi és gazdasági feltételeiknek megfelelően, ugyanakkor vegyék figyelembe, hogy ezek idővel változhatnak. A V4-es országok rendkívül sikeresen képviselték érdekeiket a tanácsülésen október 14-én, hiszen az összefogás és a határozott fellépés révén olyan következtetések születtek, amelyek teljes mértékben ezt tükrözik. *(Dr. Szanyi Tibor megérkezik az ülésre.)*

Engedjék meg, hogy még néhány, a hazai érdekek szempontjából fontos témát ismertessek. Fontos eleme az ENSZ-tárgyalásoknak a hosszú távú nemzetközi klímapolitikai támogatási rendszer kialakítása, Magyarország ezért messzemenően támogatja annak egyik fő eszközét, a Zöld Klíma Alap, a Green Climate Fund működőképessé tételét. Az alap célja, hogy 2020-ig évi százmilliárd dollárral támogassa a fejlődő országokat abban, hogy mind a kibocsátáscsökkentés, mind pedig a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás területén megfelelő technológiával rendelkezzenek. Ez azért is fontos, mert az alap tanácskozótestületének magyar tagja is van, miáltal hazánk elősegítheti az olyan finanszírozási szabályok létrehozását, ahol a kormányzati források mellett a privátszféra támogatása is szerepet játszik, valamint a gazdasági válság által sújtott Európában nemzetközi klímapolitikai téren ez igen fontos prioritást jelent Magyarországnak.

Véleményünk szerint az EU konkrét kötelezettséget csak abban az esetben vállalhat, ha a fejlett országok már megállapodtak a terhek megosztása tekintetében és a fejlődő országok kötelezettséget vállalnak arra, hogy a támogatásokat az ENSZ éghajlatvédelmi keretegyezményének megfelelő szabályok és ellenőrzési rendszerek bevezetése mellett használják fel. *(Dr. Braun Márton megérkezik az ülésre.)*

Fontos téma még a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás. Sajnos ez a terület eddig nem kapott megfelelő hangsúlyt sem a nemzetközi, sem az EU-s politikában, de remélhetőleg hamarosan ez változni fog. Az alkalmazkodás az országok eltérő körülményei miatt nehezen szabályozható átfogóan, ezért a hangsúlyt a nemzetközi törekvésekre kell helyezni. Magyarország élenjár ezen a területen EU-s viszonylatban, hiszen a tagállamok közül az első között dolgoztunk ki nemzeti adaptációs stratégiát. Magyarországnak 2008 óta van elfogadott nemzeti éghajlatvédelmi stratégiája, amelynek adaptációs része most stratégiává bővül. A készülő adaptációs stratégia részletes hatástanulmányokon alapul, valamint konkrét célokat és végrehajtási intézkedéseket fog tartalmazni.

Tisztelt Bizottság! Végezetül szeretném ismertetni önökkel, hogy mily módon képviselteti magát Magyarország a konferencián. Magyarországot egy tizenhárom tagú delegáció képviseli: a delegációt jómagam vezetem, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumból ezen kívül négy fő szakértő delegált vesz részt; ezen kívül képviselteti magát a Külügyminisztérium két szakértővel, a Nemzetgazdasági Minisztérium két szakértővel, a Vidékfejlesztési Minisztérium egy szakértővel, az Országos Meteorológiai Szolgálat két szakértővel és a Magyar Földtani és Geofizikai Intézet egy szakértővel. Ezen kívül a varsói magyar nagykövetség munkatársai a helyszínen segítik delegációnk munkáját.

Tisztelt Bizottság! Bízom abban, hogy az előttünk álló nemzetközi klímapolitikai kihívásokról és feladatokról átfogó és egyértelmű képet adtam. Biztosíthatom a tisztelt bizottságot, hogy tárcánk továbbra is minden lépést megtesz a sikeres hazai érdekérvényesítés érdekében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönjük szépen a beszámolóját, államtitkár úr. Megnyitom a vitát. Akinek kérdése van, felteheti, akinek véleménye van, elmondhatja. Tessék parancsolni! *(Jelzésre:)* Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Megnyugtató volt, hogy az államtitkár úr itt a bizottság előtt jegyzőkönyvbe foglalva is teljes mértékben megerősítette, megismételte azt, amit előzetesen írásban kiküldtek, mert így világos számunkra, hogy ezt valóban vállalják.

Személyes tapasztalatom van az ENSZ klímavédelmi konferencia ügyében, mint európai parlamenti képviselőnek. A 2009. decemberi koppenhágai konferencia előtt nagyon sokat tárgyaltuk ezt bizottságban és az Európai Parlamentben. Az a szomorú meggyőződésem, hogy azokban a kérdésekben, amelyeket röviden elmondanék, érdemi, valódi előrelépés még mindig csak a célok között fogalmazódik meg. Viszont nagyon helyesnek tartom a Jobbik nevében azokat a - hogy úgy mondjam - kategorikus feltételeket, amelyeket a magyar kormány ebben a kérdésben vállal, azaz, hogy milyen feltételekkel vállalja a további ambiciózus kibocsátáscsökkentést.

Tudniillik akkor is az volt és most is az a vita, hogy van-e jogilag kikényszeríthető vállalás ezen a téren, van-e ilyen elkötelezettség, hiszen az Európai Unió országai körülbelül 12,5 százalékban felelősek globális szinten a kibocsátásért. Tehát ha azok a - csúnya szóval mondván - legnagyobb szennyezők, mint az Egyesült Államok és Kína ezekben a programokban nem vesznek részt, sőt az Egyesült Államok a kiotói jegyzőkönyv hatálya alól ki is vonta magát, tehát ha nem sikerül őket jogi kötelezettségvállalással rábírnunk arra, hogy ebben a globálisan nagyon fontos kérdésben a vállalásokat teljesítsék, akkor valóban bizonyos szempontból indokolatlan az, amit ambiciózus célként fogalmaz meg az EU, tehát hogy 20 helyett 30 százalékos kibocsátáscsökkentéssel megyünk tovább. Hiszen pont attól globális kérdés, hogy ha mi ezt a 12,5 százalékos részarányt ilyen erőteljesen csökkentjük, de más területen ez nem történik meg, akkor komoly eredményt nem érünk el, viszont nyilvánvalóan a gazdasági versenyben nagy hátrány is ér minket.

Úgyhogy őszintén mondtam azt, hogy örülök, hogy megerősítette ezt az államtitkár úr, mert valóban úgy gondolom, hogy Magyarországnak ez az érdeke: miközben elkötelezett a klímaváltozás megakadályozása érdekében, de ilyen értelemben a nemzeti érdekeit is nézni kell. Mi mínusz 43 százalékos kibocsátáscsökkentésnél járunk, ahol mindig azt szokták hozzátenni, hogy de hát ebben milyen érdem van. 1990 után a magyar ipar olyan mértékben esett vissza, hogy gyakorlatilag szinte ezt szülte, ehhez nem kellett külön komolyabb intézkedések. Ehhez azért azt hozzá lehet tenni, hogy igen, de azért a magyar társadalom nagy

árat fizetett, hiszen az iparágak ilyen mértékű leépülése együtt járt a nyugat-európai országok erőteljes gazdasági részvételével, piacvásárlásával, az ő áruik beérkezésével. Tehát ezt tényként kell kezelni minden egyéb körülménytől függetlenül, hogy Magyarország ezt teljesítette.

Még annyit hadd tegyek hozzá, hogy itt az is szerepel az európai uniós anyagban, hogy természetesen az energiahatékonyságot és a megújuló energiákat emeli ki, mint két olyan eszközt, amivel az üvegházhatású kibocsátás, illetve a globális felmelegedés csökkenhető. Nem akarom tágabbra nyitni ezt a vitát, főleg Mile Lajossal vitát kezdeményezni, de azért annyit hadd tegyek hozzá, hogy ehhez az atomenergia felhasználását is nyugodtan hozzá lehetett volna tenni, tudniillik négy kiemelkedő, környezetvédelemre szakosodott amerikai tudós nyílt levélben áll ki a nukleáris energia felhasználása mellett, mert azt mondják, hogy ennek széles körű használata fordíthatja meg a bolygó fennmaradását veszélyeztető folyamatokat. A Jobbik véleménye az, hogy amikor ennek az energetikai dimenziójáról beszélünk, akkor ebből a szempontból az atomenergia, ami tiszta energia, meggyőződésünk szerint igenis behelyezendő abba a körbe, amit tekintetbe kell venni.

Még csak egy apró megjegyzés. Az államtitkár úr elmondta azt a tizenhárom fős összetételt, nyilván kormányzati felelősökként utaznak ki, de tekintettel arra, hogy adott esetben jogalkotási következményei is lehetnek egy ilyen konferencia esetleges megállapodásának, jogi elkötelezettségének, talán a tizenhárom főben a Magyar Országgyűlésnek adott esetben egy képviselője is utazhatott volna, például a Rio+20 konferencián is volt a Magyar Országgyűlésnek adott területen jártas képviselője a delegációban. Nem nekem állt volna szándékomban utazni, csak jelzem. *(Derültség.)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mile képviselő úré a szó.

MILE LAJOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak néhány megjegyzés lesz, köszönöm szépen a beszámolót. Két olyan elem van, amire reflektálnom kell. Az egyik az előterjesztésben is elhangzott, hogy van egy átfogó dilemma, ez pedig a nagy energiafelhasználású iparágak hatékonyabbá tétele, és ha csökkentjük a kibocsátást, akkor az esetlegesen versenyhátránnyal járhat. Ez egy olyan általános dilemma, amiből nem nagyon lehet látni, hogy merrefelé vezet ki az út, hiszen a versenyszempontok meghatározóak, de ezzel szemben mindig a fenntarthatóság fogalmazódik meg. Ebben az esetben a Lehet Más a Politika természetesen azokat a szempontokat veszi előre, amelyek a távlatos, hosszú távú megoldást jelenthetik, még akkor is, ha esetleg pillanatnyilag ez nem javítja a versenyben a pozícióinkat. Tudom, hogy ez azért is különösen kényes, mert egy ilyenfajta válsághelyzetben ez még nyomatékosabban jelenik meg.

Nem szeretnék valóban belemenni az alelnök úrral az atommal kapcsolatos véleménykülönbségbe. Itt többféle elemzés több tudós, hozzáértői és szakértői körből fogalmazódik meg többször is, ezzel ellentétes véleményeket is elég sokat lehet olvasni, valamint azt is, hogy ez költségben mit jelent. Ha csak a mi paksi bővítésünkről beszélgetünk, akkor azt gondolom, az egy átfogó, kimerítő vitát igényelne minél szélesebb plénum előtt, hogy nézzük meg minden egyes aspektusát ennek a dolognak. Meg hát ismerünk azért olyan európai gyakorlatokat, amelyek pontosan ellentétesek azokkal a megfogalmazásokkal, amelyeket az alelnök úr idézett.

Ezért is kezdeményezünk parlamenti vitanapot erről a dologról, hogy akkor tényleg szembesítsük az érveket - mert ez meghatározó lehet Magyarország szempontjából is -, hogy távlatosan az energiapolitikában milyen utat is kívánunk követni. Ezt csak azért vetettem fel, mert bizony-bizony az egész világon nem jutott még nyugvópontra ez a vita, biztonság

szempontjából sem, költségek szempontjából sem, és hogy tiszta energia-e, erről is vannak komoly viták, hiszen a hulladék kezelése sem egyszerű dolog.

Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Ilyet nem látok, így visszaadom a szót az államtitkár úrnak.

Horváth Attila Imre reagálása

HORVÁTH ATTILA IMRE nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából kérdés nem hangzott el, azonban engedjék meg, hogy az elhangzott gondolatokhoz pár pontban csatlakozzam.

Először is a 2009-es konferencia Balczó úr által került ide az asztalra. El kell hogy mondjam, hogy a 2009-es konferencia volt az első nagy jele annak a globális klímapolitikai zsákutcának, amit aztán egészen a tavalyi, 2012-es dohai konferenciáig követett minden részes fél. Ez pedig nem szólt másról, mint arról, hogy mekkora legyen a vállalási szint az egyes részes felek esetében, és ezek mennyire legyenek kötelező érvényűek.

Azt gondolom - köszönhetően elsősorban a lengyel megközelítésnek -, mára nem a vállalási szintekről fogunk vitatkozni, hanem végiggondoljuk, hogy mi az a jogilag elfogadható forma, ahogy az egyes tagállamok, a részes felek ratifikálni fogják és ratifikálni tudják a vállalásaikat. Azt gondolom, ez fontos megközelítési újdonság a klímapolitikában, és ettől mi, Magyarország is azt várjuk, hogy új, sikeresebb megállapodás tud létrejönni 2015-től.

Egy rövidke gondolat a 43 százalékos megtakarításunkhoz. Meg kell nézni, hogy energiahatékonyság terén Magyarország hogyan teljesít. Nemcsak az ipar bezárása és elköltözése az, ami az energiafelhasználásunkat nagyban javítja, hanem van itt egy olyan tényező, ami a technológia fejlődésével, a technológia előrehaladásával nyilvánvalóan érezhető és tapintható. Nem akarok sok példát, csak egy példát engedjenek meg: mindannyian érezzük, mindannyian tudjuk, hogy az energiatakarékos izzók, illetve a LED-izzók bevezetése a piacra mekkora energiamegtakarítást jelent a mindennapokban.

Azonban van még egy ennél is sokkal fontosabb tényezője az energiamegtakarításunknak: ez pedig a tudatosság. Ma már a lakosság tudja, hogy hogyan kell takarékoskodni, vagy legalábbis azt tudja mindenképpen, hogy hogyan kellene takarékoskodni. Természetesen azt mondom, hogy az ő tudásukban vannak még alapvető hiányosságok szakmai téren, de tudják, hogy fontos az energiahatékonyság, fontos az energiatudatosság, erre szerintem a kormány rezsicsökkentési törekvései is rámutattak erőteljesen. Azt gondolom, ha a lakosoknak nem lennének ilyen törekvései, nem lenne energiatudatossága, akkor az energiahatékonyság területén, illetve a kibocsátás területén sokkal rosszabb számokkal rendelkezünk.

El kell hogy mondjam - bár nem akarok átnyergelni másik témára, de elhangzott a megújuló energiák szerepe. Itt alá kell húznom, hogy nemcsak a CO₂-kibocsátásban jár élen Magyarország, hanem ugyancsak szépen teljesít a megújuló energiák területén, hiszen Magyarország 14,65 százalékos, 2020-ra vállalt megújuló részarányának jelenlegi szintje 9,3 százalék, ami az előre felrajzolt pálya 2016-os értékével egyezik meg. Tehát azt gondolom, hogy közel három, három és fél éves előnyben vagyunk saját vállalásainkkal szemben, ez is egy jó hír.

Azt a kritikai észrevételt, hogy a Magyar Országgyűlés képviselőjének is részt kellene vennie a ma kezdődött konferencián, köszönöm. Megmondom őszintén, nem gondoltuk, hogy terhelnék az országgyűlési képviselő urakat, hogy egy ilyen éjszakákba menő tárgyalássorozatban részt vegyenek, de a következő alkalommal mindenképpen... (*Balczó Zoltán közbeszólása.*) Pontosan erre gondoltam, hogy elég azt itthon, nemhogy még Varsóban

is. A legközelebbi alkalommal mindenképpen erre hangsúlyt fogunk fektetni. Azt gondolom, ennyi.

Engedjék meg, hogy Mile képviselő úr észrevételeire reagáljak. Pontosan ez a dilemma, amit felvázolt, hogy a kibocsátáscsökkentés, a fenntarthatóság vagy a kibocsátásnövekedés a fenntarthatóság terhére mehet-e. Igen, ez a vita nagy vita, de azt gondolom, hogy most eldőltünk egy rossz irányba. Most az európai klímapolitika olyan erőszakosan rátelepedett a versenyképességünkre és a fenntarthatóságunkra is, hogy erről az irányról, erről az elsúlyozott rendszerről vissza kell állni egy egyensúlyi szintre, hiszen pont a gazdasági versenyképtelenség határán van az Európai Unió és ezen belül Magyarország is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úrnak és munkatársainak a részvételét.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom a bizottságot, hogy a következő ülésre valószínűleg 2013. november 18-án, tehát jövő héten hétfőn, 11 órától kerül sor, ebben a teremben. Két tervezett napirendi pontunk van: az 1. napirendi pont tájékoztató a negyedik európai szemesztert elindító 2014. évi éves növekedési jelentésről - Balczó képviselő úr kedvenc témája, mint egyetemi oktatónak az európai szemeszter -, két előterjesztő lesz, Cséfalvay Zoltán államtitkár úr és Szűcs Tamás nagykövet úr, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtől, szokás szerint; a 2. napirendi pont Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, a bizottság feladatkörébe tartozó kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása.

Köszönöm a részvételt, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 9 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szűcs Dóra